

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.,
a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Cienădiei 3.

Se prenumără și la poste și la librării.

În București

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

O socoteală.

* Ca totdeauna în ajunul reînnoirii abonamentelor, spre sfârșitul anului trecut adversarii români ai noștri au luat printr'un om cu cele mai întinse legături, directorul unei bănci, care dispune de o legiune de agenți, inițiativa pentru o campanie violentă, — contra „Tribunei“, care timp de câteva luni s'a urmat și prin graiu viu, și prin tipar, și prin scrisori particulare.

Tocmai fiindcă lucrurile se petreceau în ajunul reînnoirii abonamentelor noi ne-am mărginit a face declarațiunea, că cu tot bilanțul atât de ingenios interpretat de domnul director de bancă, existența „Tribunei“ e asigurată.

Acum, după-ce numărul abonaților s'a urcat peste cifra din anul trecut, putem să corectăm socoteala ce ni-s'a făcut, fără-ca să ni-se poată dice, că cerșim abonamente.

E lucru știut, că întreprinderile literare pretutindenea, chiar și în mijlocul societăților ajunse la un înalt grad de dezvoltare culturală, numai încetul cu încetul pot să ajungă a fi rentabile din punctul de vedere comercial; la început, adese-ori ani de zile de-a rândul, ele sînt împreunate cu pierderi însemnate, care sînt luate drept cheltuieli de fundațiune.

„Institutul tipografic“ e aici la noi prima întreprindere literară așezată pe temelii mai largi. Scopul întemeietorilor lui e să ajute mișcarea literară română și propagarea culturii între Români prin susținerea unui țiar român redactat potrivit cu exigențele timpului nostru, prin publicarea unei biblioteci populare a scriitorilor români, prin încurajarea scriitorilor români, publicând scrierile lor în condițiuni avantajoase pentru dînșii și mijlocind răspândirea publicațiilor făcute de dînșii.

Era lucru învederat, că această lucrare, așezată pe nisele temelii atât de largi, va consuma în timp de câțiva ani micul capital, cu care s'a început întreprinderea, deoarece-și nici un țiar în lumea aceasta nu se publică în primii ani ai existenței sale fără de jertfe materiale, ear' banii băgați deodată în cărți, chiar și acolo, unde publicul cetitor e mare, numai încetul cu încetul se întorc înapoi.

Noi însă ne aflăm la începutul lucrării noastre, ci voiam să continuăm cu puteri noi și în condițiuni mai bune o lucrare începută cu mult mai înainte. Tari deci în credință, că publicul, incredințându-se, că e bună lucrarea aceasta, ne va da o particulară spriginire, am luat fără de șovăire sarcina cea grea asupra noastră.

Cu toate aceste, ba tocmai de aceea în timpul celor dintîi câțiva ani după întemeierea „Tribunei“ cei-ce doriau să ne vadă ajunși cât mai curînd în strîmtorare, prelîngă toate celelalte, și-au mai dat și silința de a face ca lumea să creadă, că „Institutul tipografic“ s'a făcut cu scopul de a exploata pe publicul român și realizează cu hărtașă și câștiguri mari, din care plătesc lefuri enorme. Astfel timp de câțiva ani întemeietorii „Institului tipografic“ erau pentru mulți un „consorțiu de exploatare“, ear' nu ceea-ce în adevăr sînt, — susținatorii unui așezămînt de utilitate publică.

Aceasta cu scopul învederat de a face, ca publicul să creadă, că ar fi de prisos să ne mai spriginească.

Resultatul firesc a fost, că n'am putut să încurajăm pe autori nici prin onorarii fie cât de mici, nici chiar tipărind operele lor cu prețuri mai scăzute.

În urmă a ieșit apoi la iveală adevărul de sine înțeles, că în timp de câțiva ani lucrarea noastră a consumat o parte însemnată din capitalul societății.

Tot oamenii, care ani de zile de-a rândul bucinaseră mereu, că „Institutul tipografic“ exploatează pe publicul român, acum nu s'a sfiit să publice bilanțuri dela același institut, spre a trage din ele concluziunea, că întemeietorii „Tribunei“ sînt nisele jalăși, ear' nu, ceea-ce este adevărul, nisele oameni gata de a aduce jertfe.

Ear' aceasta cu scopul învederat de a face, ca publicul să creadă, că acum în zadar ne-ar mai spriginii.

Resultatul firesc a fost, că a trebuit să încetăm a mai spori „Biblioteca Poporală“, în care băgam mii de fiorini pe fiece-care an, ca să-i scoatem în parte cu câte 5 și 10 cr.

N'a mai rămas dar' din cele croite dintru început decât „Tribuna“, ca cel mai puternic mijloc de înfrîngere, dar' „Tribuna“ a rămas și va rămîne, deși deocamdată din punct de vedere literar și ea mai prejos de ceea-ce ar fi putut să fie.

Un om, care face de câțiva ani neguțătorie cu hărtașă tipărită de banca austro-ungară, a creșut că va face și existența „Tribunei“ preste puțință, dacă ne va croi o socoteală neguțătorească nouă, care tipărăm aici la Sibiu hărtașe ce nu are creștere decât la cărturarii români mai rîvnitori de cultură.

Rău și-a făcut socoteala.

El nu trebuia să scape din vedere două lucruri:

I. Că „Tribuna“ e mijlocul de înfrîngere al unui larg cerc de oameni de litere, care pot să susțină un țiar bine

redactat și cu foarte puține cheltuieli de redacțiune, prin colaborări gratuite.

II. Că susținatorii „Tribunei“ nu numai sînt oameni, care știu și pot să jertfească, dar' se și sporesc din zi în zi, și astfel, dacă dintru început o sarcină mare era purtată de mai puțini, ați mai mulți au să poarte o sarcină neasemînat mai mică.

Mărginind deci cercul lucrării noastre, reducînd cheltuielile de redacțiune și sporindu-se numărul susținatorilor, trebuia neapărat să ajungem într'o situațiune, în care n'are să ne mai pese de socotelile neguțătorești ce ni-se fac.

Și nici că ni-ar fi păsat, dacă vorba ar fi fost numai de noi.

Verba e însă, că a trebuit să risipim în polemicele ce ni-s'au impus o mulțime de puteri făcute de Dumneșu pentru muncă roditoare, vorba e că am fost puși în neputință de a face binele, la care rîvnim, că n'am putut și nu putem să încurajăm din destul lucrarea literară, că a trebuit să încetăm cu sporirea „Bibliotecii Poporale“, că am fost până chiar și de Români jigniți în lucrarea noastră literară românească.

Preocupați de dorința de a face în viitor și ceea-ce n'am putut să facem în trecut, le dîcem fraților noștri români: Luați învîțătură din cele petrecute și nu mai puneți nici un temei pe spusele unor oameni, care ori nu sînt în stare să înțeleagă lucrarea noastră, ori n'au în inimile lor destulă abnegațiune spre a ne lăsa să lucrăm în pace, pentru-ca să facem ceea-ce ei nu pot.

Viitorul el singur va pute să ne arete, dacă înfrîngerea noastră politică a fost bună ori rea; nu mai încap însă nici o îndoială, că mare și binefăcătoare a fost înfrîngerea literară și culturală a lucrării servite de noi și că mult a contribuit „Tribuna“ la educațiunea politică a Românilor, — fie chiar și numai prin greșelile ei, multă lumină s'a revărsat și prin coloanele „Tribunei“ asupra vieții noastre comune.

Acesta e punctul de vedere, din care Români cu durere de neam au să judece lucrurile.

N'am făcut ceea-ce am făcut nici din răsfațare, nici din plăcere particulară, nici pentru-că n'am fi destoinici de a face și altceva, ci pentru-că într'un timp, când limba românească și cultura românească sînt persecutate în toate sferile vieții comune, toate puterile neamului nostru trebuiau să se consune în propaganda culturală românească și nu puteam să stăm nici noi inactivi ori să ne petrecem vieța în altă lucrare poate nouă mai plăcută.

Aceia, care, făcînd altceva, s'au mai și căsnit se ne jignească în lucrarea noastră, au dovedit mai presus de toate, că nu înțeleg rostul timpului, în care trăim.

Să-i iertăm și să mergem cu inima împăcată înainte!

Adrese de aderență.

Domnului general Traian Doda

în

Caransebeș.

Ilustre Domnule General!

Lumea civilisată întreagă, fără deosebire de naționalitate și religione Te admiră ca pe un „meteor“ al omenimii, care cu atîta bărbăție, abnegațiune și tărie sufletească ai susținut cauza dreaptă și ai falfăit stîndardul falnic al neamului căruia aparțini.

Și dacă națiunile străine îți sînt recunoscătoare, cu atîta mai virtuos îți este și îți va fi întreaga națiune română; îți va fi recunoscătoare pentru învingerile morale ce ai obținut dela Înaltul Tron al Maiestății Sale a Imperatorului și Regelui nostru Francisc Iosif I., pentru a căruia dinastie și Tron moșii și strămoșii noștri și-au vîrsat sîngele și-l vor vîrșa totdeauna, când împregiurările și forța majoră vor pretinde dela noi, ca să sîrim mic și mare, ca lupii în stîna, pentru apărarea și susținerea Tronului Preainalt și a patriei comune.

Românul a dovedit prin fapte nediscutabile, că în cer recunoaște pe Dumneșu, ear' pe pămînt pe Imperatul și Regele seu de factorul principal al destinului tuturor popoarelor guvernate de dînsul.

Și dacă Românul nici în trecut, când încă nu era secolul civilizațiunii, nu s'a înșelat în presupunerile sale, cu atîta mai puțin are să se teamă în secolul civilizațiunii, căci dreptatea odată, deși mai tîrziu, are să reiese învingătoare!!!

Ilustre Domnule!

Îndeosebi noi Severinenii, plini de pietate și mîndrie pentru actul Preagrațios acordat Ilustrății Tale, vom fi pururea recunoscători față de Înaltul Tron, ear' Ție, ca și până aci, îți vom fi demni imitatori și admiratori; căci nu voim alta decât egala îndreptățire, frățietate și dreptate.

Trăească Maiestatea Sa dimpreună cu întreaga dinastie la mulți fericiți ani, spre mîngăierea și fericirea tuturor popoarelor de sub sceptrul Seu.

Să trăiesci, ilustrul nostru bărbat și anteluptător, la mulți fericiți ani spre binele neamului ce atîta de mult te adoră și stîmează.

Dat în Orșova, în 20 Ianuarie 1890.

Toma Giurginer m. p., cassar urban; Șofron Didagra m. p., oficiant urban; Traian Hențu m. p., învățător rom. gr.-or.; Mih. Băiaș m. p., comerciant; Simeon Brinzeiu m. p., comerciant; Ioan Roescu m. p., cassar la cassa

de păstrare; Stefan Vior m. p., contabil; George G. Ioanoviciu m. p., comerciant; Lazar G. Ioanoviciu m. p., comerciant; Petru Calciunariu m. p., avocat; Iuliu Catrusca m. p., avocat; Nicolae Gamber m. p., comerciant; Stefan Lujanovits m. p., director la cassa de păstrare; Nic. Mohora m. p., arhitect; Paul Ioanoviciu m. p., comerciant; Nicolae Băiaș m. p., comerciant.

Nosce te ipsum.

III.

(b) Trăgînd convenita învîțătură, să lasăm trecutului și, deși cu adîncă durere, să căutăm puțin și la actualitate și să vedem, oare nu se petrec și într'însa scene de talia celor înșirate; să vedem, nu se iau în goană și astăzi oameni dintre cei mai grei la cumpănă, ce biet îi avem, numai și numai pentru-că nu au destulă deprindere în tîmăieri, numai și numai pentru-că sînt superiori prin muncă și prin fapte, numai și numai pentru-că țin și ei să fie folositori bisericii și neamului lor în felul lor, dar' nu împotriva legii.

Durere, de trei-ori durere, astfel de scene triste se petrec și astăzi, și încă putem dice, cel puțin în aceleași proporții ca și în trecut. Căci oare nu este prigonire a suspenda pe un protopop „din cause grave“, fără de a aminti barem una dintre ele; oare nu este prigonire a suspenda pe un protopop numai pentru-că a slugit în biserică pentru sănătatea unui preot; oare nu este prigonire a înlătura pe un profesor de teologie din postul seu numai pentru-că nu este sluga plecată a superiorului seu; oare în sfîrșit nu este ceva asemenea prigonirii a lipsi pe trei profesori de posturile lor și în contra voinței lor a-i pune preoți pe la sate, pentru-că și-au împlinit chemarea conșciențios?

Tot omul cu inima la loc și cu judecata întreagă să judece el singur.

Ei, dar' pentru-ce s'au petrecut aceste lucruri, pentru-ce episcopii români au făcut acești pași nevrednici de înalta lor chemare?

Pentru-că vrednicul Simeon Popescu, fostul protopresbiter al Sibiului, era cel mai adînc teolog poate în întreagă provincia metropolitană, pentru-că era Român din crescut până în tălpi și lucra românește, pentru-că punea în umbră prin lucrarea sa pe mulți dintre „marii“ bisericii și mai presus de toate pentru-că spriginia și el moralicesce și materialicesce grupul de oameni, care lucrează pentru împeșdirea situației noastre și pentru spulberarea solzilor de pe ochii publicului român atîta de adese-ori amăgit de proccii sei mincinoși.

FOIȚA „TRIBUNEI“

Novac și Gruia.

Colea sus, la cel cerdac
Al bătrînelui Novac,
Multă țeară s'astrîngea
Și ncepea a se gusta.
Gruia era mînios
Și vedea cu fața'n jos,
Tare rău că-mi căuta,
Ear' Novac îl întreba:
„Ei tu, Gruio, puil neichi,
Pentru-ce ești mînios
„Și îmi sești cu fața'n jos?“
„Cum n'oi fi eu mînios
„Și n'oi sești cu fața'n jos,
„Că multă țeară bagi în iarnă
„Și nu-s bani de cheltueală“.
Novac, dacă aușia,
Tare se mai mînia,
La Gruia se sloboșia,
Frumușel că 'mi-l lega,
Unde Doamne îl pornia?
La Țerigrad îl ducea
Și în țîrg că îl scotea,
Doar' cineva-l cumpăra. —
Toți robii 'mi-se vindea,
Numai Gruia rămănea,
Că prea mult pe el cerea;
Înapoi se întorcea

Și acasă îmi pleca,
Dar' pe cale se 'ntălnia
Cu o Bulă 'mpărătească,
Doamnă mare d'a turcească.
Ea din graiu așa grăia:
„O 'ți-e robul de vîndare,
„Mie 'mi-e de cumpărare?“
Novac așa-i răspundea:
„Dacă mie îmi vei da
„Bani căți voi pute lua,
„Bobu-l las în grija ta“.
Ea, dacă îmi aușia,
Pe loc 'mi-se învoia,
Novac după ea pleca,
La ea acasă-ajungea,
În cămară îl băga,
Novac banii își lua,
De Bula se spăimînta,
Apoi acasă pleca.
Bula pe Gruia-l lua,
Frumușel îl deslega,
Că de el tare-i plăcea,
Că era voinic colea,
În chilie îl băga,
După masă îl pune
Și într'una-l îmbia
Să mănânce și să bea,
Dar' Gruia rău îmi căta,
Eară Bula-așa dicea:
„Dar' ce cați așa de rău,
„Că n'o să te mănânc eu,
„Că nu te-am luat robuleț,

„Ci te-am luat călăreț,
„Că vizirul 'mi-o murit
„Și-a rămas cal de călărit,
„Bani destui de sdrăncănit“.
Gruia, când îmi aușia,
Începea se 'nveselia
Și din gură-așa dicea:
„Nici n'oi bea,
„Nici n'oi mânca,
„Până calul n'oi vedea“.
Ea din palmi că îmi plesnia,
Două slugi că îmi venia,
Lor poruncă că le da,
Ei deloc o împlinia;
Calul din grajd îl scotea,
Și cum Gruia îl vedea,
La inimă îl străcnia,
Frîul în cap îi pune
Și pe el încăleca,
Cătră Bulă-așa dicea:
„Auși Bulă, dumniata,
„Dacă e lucrul așa,
„Adă bani de sdrăncănit,
„Calu-i bun de călărit,
„Și-aida tu în țîrg cu mine,
„Mare oaste ridica,
„Să vești cum îmi va sești,
„Fi-voiu frumos eu sau ba“.
Bula, cum îmi aușia,
Desagi de galbini umplea
Și la șauă îi pune,
Cu Gruia în țîrg pleca,

Înainte că mergea,
Eară Gruia după ea,
Tare măreșă era,
Calul când îmi sdrăfăia,
Bani tare 'mi sdrăncănia,
Turcii la ea se uitau
Și foarte mult se mirau;
Dară Gruia ce făcea?
Pinteni calului îi da,
Din oraș afar' ieșia,
Înapoi ear' se 'ntorcea
Și la Bula îmi venia.
Mai făcea ce îmi făcea,
Mai odată fuga da,
Piața încungîra,
Firea calului afla,
Înapoi ear' se 'ntorcea. —
Mai odată-mi alerga,
Sănătate își lua,
Înapoi nu mai 'ntorcea,
Toți Turcii că îmi rideau,
Joc de Bula își băteau,
Dar' Bula ce îmi făcea?
La 'mpăratul se ducea
Și de el 'mi-se ruga,
Mare oaste ridica,
După Gruia se lua.
Tot curia, cât îmi curia,
Pe Gruia îl ajungea,
Gruia 'napoi se 'ntorcea,
Săbioara își trăgea,
Mulți Turci el că îmi tăia,

Eară fuga că îmi da,
Tot fugia, cât îmi fugia,
Pân' pe Novac ajungea,
Și pe el cum îl afla?
Îl afla jos la pămînt
Și-l afla tot suspînând,
De dorul Gruii plîngînd.
Gruia la el ajungea,
Dară el nu îl vedea
Și așa lui îi grăia:
„Ei, tu taică, taic' Novace,
„Ce-ai făcut tu, nu mai face,
„Ia-ți bine sabia ta
„Și rămâi în urma mea,
„Ca să te pui să gostesci,
„Pe cuscii să-i omenesci,
„Că cu ei te-ai încuscrat
„În oraș în Țerigrad“.
Novac în sus se uita
Și pe Gruia îl vedea,
Vorbă lui o audea,
Pe frunte îl săruta
Și din graiu așa grăia:
„Du-te tu taichi acasă,
„Las' pe taica să-i gostască“.
Gruia acasă se ducea,
Ear' Novac îmi rămănea,
Si cum Turcii îmi venia,
Printre ei se sloboșia,
Pe toți el îi prăpădia,
Nici unul viu nu lăsa. —

Apoi... poate vor mai fi și alte cauze, care au determinat și pe episcopii pomeniți la asemenea fapte.

Ear' protopopul Seinilor Berinde a trebuit să cadă jertfă, nu pentru slujba făcută în biserică, ci pentru-că l-a pus pe călătorie de a stăruit cu succes, ca un for judecătoresc să respecte articolul de lege XLIV. din 1868, adică să-și facă datoria, dând voe martorilor români într'un centru cam maghiar să fasioneze în limba mamei lor.

Se înțelege de sine, aceasta nu a convenit puternicilor țilei, nu li-a convenit aceluia, care și pe noapte, pe cai drepte și pe cai cotite, ostense la realizarea marelui utopii a statului unitar maghiar. Și aceasta treacă, ducă-se.

Dar' de ce a trebuit să vină un arhieru român și să aplice pedeapsă asupra unui cetățean, care n'a cerut nici mai mult, nici mai puțin, ci numai observarea legii, de ce anume a trebuit să răsună el pe oamenii călători de lege și de ce anume această răsunare a fost îndreptată chiar în contra părintelui protopop Berinde? De bună-seamă această procedură în întregul ei s'a petrecut astfel, pentru-ca și în cazul acesta adevăratul vinovat se poată dăce în anumite locuri, precum de ațtea-ori a mai dīs, că Românul este în vīrsta copilăriei, este neaprt încă de a se guverna el de el, și totodată pentru-ca s'și poată spēla mînile în fața unor evenimente neașteptate și în fața istoriei.

Au doară nu puteau arunca calvinii în temniță pe Sava și fără păra lui Zoba; au nu puteau catolicii să trimită pe Inocențiu în exil și fără ajutorul lui Aron; au nu puteau Maghiarii în urma sentenței aduse de Marțonfy croniceii lui Șincai să-1 huiduească ei înșiși pe acesta, și nu Bob, și așa mai departe. Ba da. Dar' întrebarea este, dacă era prudent, dacă era lucru politic ori nu din partea viclenilor Maghiari, ca să se urmeze astfel.

Eată rățunea, pentru-ce și Românul verde, preotul luminat și cetățeanul, care cere respectarea legilor țerii decătră înșaiși corporația menită a administra/dreptatea, este luată în goană de episcopul seu, și nu de autorități.

Căci nu este aici vorba de călcarea legii, și cu atât mai puțin de călcarea canoanelor, ci vorba este de măiestria de a pedepsi și în lipsa de canoane și de lege pe oamenii de ispravă ai Românilor, pe oamenii mai deștepti ai lor și înosebi pe aceia, care cer, ca și alții să țină legile, nu numai Românul, și earși și Românului să i-se recunoască drepturi, nu numai tot altora.

Ear' a pedepsi în acest fel guvernul de multe-ori nu cutează și earși de multe-ori nu află a fi oportun.

Noi însă este bine să luăm notiță de astfel de casuri.

Tot cam de această natură sînt și casurile părintelui Mangra dela Arad, al fostilor profesori Roșu și Leșian și al profesorului neîntărit George Bogdan din Brașov, dar' despre aceste deocamdată nu mai facem vorbă.

Am ținut să pun în vederea publicului român aceste episoade din trecutului și din prezentul nostru, pentru-ca din ele să aibă la îndemână unele ele-

mente întru formarea unei judecăți mai întregi și mai întemeiate și pentru-ca să se orienteze mai bine în viitor decăt până acum, căci dacă va urma greșelile trecutului, apoi poate fi încredințat, că tot de soarta trecutului se va bucura. Și dacă vrem să fim drepti, trebuie să o mărturisim, că nici nu ar fi vrednic de alta.

Au se ia în seamă regresul ce din punct de vedere politic, în țesă generală dīs, s'a făcut dela anul 1860 încoace?!

Și cine stă bun, că acest regres nu se va continua, dacă nu învățăm nimic din pășaniile trecutului?!

Prelați români, uniți și neuniți, nu perdeți din vedere, că răspunđători sînteți înaintea lui Dumnezeu și înaintea istoriei, încetați cu faptele, care aruncă umbră asupra înaltei voastre demnități și care produc amărăciune în inimile turmei voastre și împedecare scopurilor ei naționale și culturale:

Sus se aveți inimile!

Români de viță veche, gândiți cu toată inima și cu tot sufletul vostru, unde am fi noi astăzi, dacă un Sava, un Klein, un Șincai, un Lazar, un Bărnăț și alții de acest fel nu ar fi fost zădărniciți în spornica lor muncă, aduceți-vă aminte de patimile și amarul lor, și nu uitați, că frații voștri de un sînge și de o credință i-au zădărnicit și i-au cumpenit la acele patimi, țineți minte și pe episcopul Hacman, trageți din toate aceste învățături pentru vieață, și deprindeți-vă a căuta și voi odată căi și mijloace întru pedepsirea simțită, chiar și a oamenilor de cea mai înaltă poziție socială din mijlocul vostru, care pricinuesc în țilele noastre ori vor să pricinuesc astfel de zădărniciți, astfel de patimi, căci vremurile grele sînt:

Sus capul!

REVISTA POLITICA.

Sibiu, 12 Ianuarie st. v.

Din parlamentul maghiar.

Desbaterea generală asupra bugetului ministerului de instrucțiune s'a început alaltăieri sub auspicii nefavorabile, căci deja dela început s'au fost prenotat o duzină întregă de oratori de cel mai greu calibru. Mai înteu a criticat deputatul Albert Kovács politica de instrucțiune a tuturor ministrilor din era nouă, începēnd dela Eötvös până la contele Albin Csáky. Oratorul a pledat cu multă energie pentru limba grecească și în contra școlilor medii unitare. Oratorul următor, faimosul Gustav Beksics, a protestat cu toată hotărîrea în contra înșosirii amintirii lui Eötvös și Trefort și s'a declarat în merit pentru concentrarea aspirațiilor naționale înăuntru cu privire la crearea unui stat național unitar, deoare-ce în afară statul e gata. Această unitate să consiste în unitatea inteli-

genței și a culturii, dar' nu în unitatea gramaticii, care pentru sine încă nu face un stat național unitar. Armonia de lipsă în cultura națională se ajunge numai prin o potrivită politică de cultură și instrucțiune. Programul ministrului conține direcțiunea națională și totodată liberală, și de aceea el îl acceptează drept un mijloc pentru realizarea statului național-maghiar. După Beksics a vorbit Blasiu Orban, care a făcut oare-care efect prin observările sale antigrecesce. Dealtmintrelea și el a acceptat bugetul. Francisc Komlossy a vorbit despre necesitatea înărticării autonomiei catolicilor și a propus, ca ministrul să fie îndrumat a studia elaboratul congresului din 1871 și a face casei despre aceasta raport. Contele Csáky a luat cuvēntul și s'a declarat cu privire la cestiunile ce s'au relevat în această sēdință. După-ce a luat în apărare amintirea antecesorilor sei, a pus în perspectivă încă pentru această sesiune un proiect relativ la limba grecească și a răspuns la propunerea deputatului Komlossy, că el cunoașce elaboratul congresului din 1871, dar' nu mai e în stare și nici nu se simte chemat a relua firul acestei cestiuni acolo, unde se termină elaboratul din cestiune. De atunci au trecut 19 ani, vederile oamenilor s'au schimbat. El însuși ține de greșit acel elaborat și îl privește drept un deus ex machina, care a făcut o organizare autonomă și a octroat-o unei mari corporațiuni. Autonomia catolică, ca ori-și-care altă autonomie, trebuie să se zidească din jos în sus. Anteu trebuie să se creeze autonomia comunelor bisericesci, aceștea urmează autonomia dieceselor și numai la urmă autonomia centrală pentru întreaga țeară. El dealtfel până acum nu a audīt nici o singură voce, care ar fi cerut imediata întroducere a autonomiei catolice. El rămâne în această cestiune prelungă punctul seu de vedere din anul trecut. El bucuros ar voi să se efectueze această autonomie și e gata a se și pune în această privință în înțelegere cu factorii competenți. După-ce deputatul Madarász și-a desvoltat trăsurile fundamentale ale politiceii sale de instrucție, al cărei scop final, între altele, este și abandonarea tuturor limbilor moarte, și a limbii latine, și după-ce același orator a polemizat în mod foarte vehement cu dl Beksics, desbaterea s'a încheiat la 2 oare și s'a amănāt pe sēdința următoare. Prenotați au mai rămas: Kiss, Adam Horvath, Gabr. Ugron, Zay și Emeric Madarász.

Împărarea Cehilor cu Nemții.

„Pester Korrespondenz“ ce ni-a sosit astăzi primesc din Viena împărțășirea, că acolo există cea mai firmă convingere, că împărarea ceho-nemțească se va sancționa decătă respectivele partide dietale și ea va duce și la o nouă grupare de partide în consiliul imperial. Se începe deja a se ține cont de eventualitatea, că Chlumetzky și Plener vor întra în cabinet, din care vor ieși Dunajevsky și Falkenhain. Se crede, că Polonii sînt siguri și fără Dunajevsky.

Rusificarea provinciilor baltice.

Diarului vienez „Extrablatt“ i-se împărțășesc din Londra: După informațiunile ce vin din Petersburg, baronul Moiseberg, un proprietar german din provinciile baltice, a cerut de curēnd audiență la Țarul. Baronul a ilustrat situația regretabilă a acestor provincii în urma politiceii de rusificare; funcționari împērătesci comit cele mai brutale fapte și violează drepturile și privilegiile provinciei. Țarul l-a ascultat prieteneșce și cu multă atențiune și a dat baronului speranțe pentru o schimbare a acestei politice, ceea-ce el ține de lipsă în interesul binelui imperiului.

Primatele și maghiarisarea.

(Urmare și fine.)

Eu din parte-mi nu primesc în seminare nici un tiner fără de examenul de maturitate; acesta, precum și toate celelalte examene de școale secundare se fac la gimnasiile publice maghiare, și prin urmare este cu totul imposibil a nu-și însuși perfect limba maghiară. Aceasta cu atât mai virtos se poate susține, după-ce între seminaristii mei cea mai mare parte sînt tineri talentați și totdeauna cel puțin a treia parte au trecut examenul de maturitate cu eminență. De aceea nici-decăt nu se poate afirma, că clerul ieșit din seminare nu știe deloc sau nu știe de ajuns ungureșce; și chiar și dacă această afirmațiune ar fi adevărată, precum nu este, nu seminarele, ci gimnasiile ar fi responsabile pentru această scădere; aceste însă nu numai că nu se pot înnoiași cu ceea-ce nu este, ci din contră despre ele trebuie să susțin, că atât de multă atențiune îi dau cultivării limbii maghiare, încat abia mai rămâne timp pentru învățarea altei limbi, așa că tinerii maghiari ieșiți din gimnasiile de regulă afară de cea maghiară nu știu altă limbă.

Prin urmare ce poate fi cauza acelor voci, dacă așa stă lucrul? Eu cred, că nu le place unor deputați, că cea mai mare parte a studiilor teoretice se predau în limba latină, ceea-ce, după părerea lor, se face în detrimentul cultivării limbii maghiare. În privința aceasta trebuie să observ însă înainte de toate, că cursul de teologie nu este întocmit pentru învățarea limbilor, afară de cele orientale, precum nici la universitate nu se învață limbi, cu excepțiunea aceluia, care au specialitatea limbistică și-și dedică timpul și studiile limbilor. Adevărat este, că o parte a științelor teoretice se predau în seminare în limba latină; aceasta însă nu împedecă preoțiunea dela cultivarea limbii maghiare, precum pentru Petru Pázmány în crearea și pentru următorii lui în desvoltarea prosei maghiare n'a fost pedecă împiegurarea, că și-au absolvat studiile în limba latină, și anume nu în țeară, ci în străinătate. Aceasta se poate dīce despre numeroși și distinși scriitori bisericesci maghiari, care au cultivat în trecut literatura maghiară și se numără și astăzi între cei mai eminenți colaboratori ai ei și care cu toții au absolvat teologia latinesce. Analele vechi și noue ale academieii maghiare de științe dau o strălucită dovadă despre activitatea preoțiunii maghiare în această privință. Aceasta însă nici nu se poate altcum; opurile clasicilor latini, ale părinților bisericii și ale scriitorilor bisericesci de renume sînt adevărate comori de știință, care rămân pe veci ascunse pentru aceia, care nu știu latinesce. Mai vine că cea latinesce este limba bisericii, că în

această limbă se celebrează ceremoniile bisericesci, se iau conclusele sinoadelor, se edau legile bisericesci și, cu foarte mici excepțiuni, în toată lumea catolică latinesce se învață teologia. Chiar și acolo, unde s'a început a se preda în limba maternă, s'a recunoscut în timpul din urmă greșala și s'a început eară rentoarcerea la limba bisericii. Cu toate aceste preoțiunea ia parte la cultivarea limbii naționale; în străinătate ca și la noi li aflăm între cultivatorii limbii naționale. Literatura teologică a patriei noastre nu stă în nici o privință înăpoia celorlalte științe patriotice, deși cea dinteu este cultivată numai de teologi, cele din urmă și de teologi.

Limba latină prin urmare în nici un chip nu este spre detrimentul cultivării limbii maghiare. Ba dacă mi-ar fi permis să mă folosesc de asemenea, aș dīce, că spiritul îmbogățit și disciplinat prin cunoscințele luate din isvoarele latine, folosesc științelor patriotice tot atât de mult, ca și ochiul înarmat cu telescopul astronomiei. În Germania cei dinteu teologi și scriitori bisericesci nu sînt aceia, care au absolvat absolvat-o în Roma latinesce.

După toate aceste îmi iau voea de a ruga cu tot respectul pe Excelența Ta, că dacă și pe viitor se vor mai audī asemenea voci, căt pentru seminarele preoțesci catolice să le declari neîndreptățite și anume cu atât mai hotărît, după-ce această învinuire nu ar căde asupra seminarelor, ci asupra gimnasiilor, pe care clericii noștri le frecventează și în care își fac examenele de maturitate. Clerul, care iese din actualele seminare preoțesci, precum am amintit, este atât de maghiar, încat episcopii adese sînt siliți să trimită și credincioșilor de limbă nemaghiară preoți maghiari.

Dacă însă preocupățiunea și reavoința contra seminarelor preoțesci catolice ar fi motivul plîngerilor ivite, atunci înzadar ai lupta Excelența Ta contra lor și înzadar m'aș apăra eu. Căci totdeauna se vor afla oameni, care bagă vină în una sau alta din instituțiunile preoțesci și nu se lasă a fi convinși de contrarul. La acestia însă greșala nu este în minte, ci în voință; ear' voința este un despot, care dacă așa îi place, nu se pleacă înaintea nici unui argument.

Primiți etc.

Strigon, la 5 Septemvrie 1889.

I. Sınor m. p., Principe-primat.

CRONICĂ.

Camera advocațională din Sibiu aduce la cunoscință, că avocatul de aici Eduard Larcher, în urma morții sale, a fost sters din lista camerei și ca curator al cancelariei sale a fost numit advocatul Dr. Oscar Kabdebó.

Postul de magistrul postal în Poiana. Prelungă contract de serviciu și depunerea unei cauțiuni de 100 fl. în bani gata e de ocupat postul de magistrul postal în Poiana (ctt. Sibiu). Emolumentele pentru acest post sînt: salar anual 150 fl., pausal de cancelarie 40 fl., de înmanuare 15 fl. și un pausal de transport ce se va hotări mai târziu. Magistrul postal e obligat a întreține zilnic un curs postal între Poiana și Mercurea. Cercurile sînt a se înainta în trei săptămāni la direcțiunea postală în Sibiu.

Comitetul balului român din Viena s'a constituit sub președința dlui Dr. St. N. Ciurcu. Cele mai distinse dame din aristocrație au binevoit a primi patronatul. Balul se va da în Cursalonul din Stadtpark în 5/17 Februarie a. c.

Acas' și el se ducea, Cu Gruia se întâlnea, Mare gostie făcea . . . Se gostau, se tot gostau Și cu asta se împăcau.

Coștei, în 12 Decemvrie v. 1889.

Comunicată de V. Micu.

Avram Corcea.

Cerșitoarea dela Pont des Arts.

— Novelă —

de Wilhelm Hauff.

(Urmare și fine.)

37.

În luna lui August din același an se pregătia o corabie engleză să plece la Portugalia cu mărfuri și pasageri din Ostende. Era o dimineață frumoasă. Negurile se ridicaseră și se părea, că vor urma țile frumoase pentru călătorie. Era dimineața la oarele nouă, când se audī o detunătură de tun de pe corabia engleză, drept semn, că pasagerii, au să se imbarce. Totdeodată veni o șalupă la mal și aruncă puntea pe țărmure, ca să iee călătorii.

De pe uscat veniră o mulțime de persoane cu calabaci, trecură puntea și îndată umplură șalupa, care plecă cu ei la corabie. Înainte de a sosi șalupa a doua-oară la mal, se vedură patru persoane apropiindu-se de

barcă, ale căror umbrel, ținută și port se deosebia de ale celorlalți pasageri mai sărăcăcioși.

Un bărbat înalt mai de vīrștă mergea cu pași măreți înainte; el purta o pălărie cu păreți lași și o manta aruncată cu mult meșteșug peste umeri, așa că un matelot, care-l vedū venind, exclamă: „Să mă mâncați, dacă acesta nu este Spaniol.“ După el venia alt domn mai tiner, care conducea de braț o damă frumoasă și sveltă. Tinerul domn era foarte palid și se părea că se luptă cu o durere mare, silindu-se prin vorbe să împace în pieptul damei o durere și mai mare. Frumoasa ei față era împiegurată ochilor și a frunții roșie de plāns, gura era închisă convulsiv, ear' partea din jos a obrazilor era palidă. Ea mergea cu pași nesiguri rāzimāndu-se de brațul tinerului. Pălăria ei neagră cu pene de struț fālfăitoare, roba ei de mētasă grea neagră, lanțurile bogate de aur dela gūt și de pe piept nu se potriviau de călătorie și de aceea s'a putut crede, că ea însofescē numai pe tinerul până la debarcader. După acești doi venia un servitor în haine pistrife. El purta un parasol mare subșoară și avea pērul învilit într'un rociu spaniol.

Când ajunseră până la locul, unde nisipul mai era jilav de fluxul din urmă și unde se arunca puntea din șalupă, se opriră și frumoasa părechie se uita la corabie, apoi se uitară unul la altul și dama puse capul pe umărul tinerului, așa că penele de struț îi

băteau acestuia în față și i ascundeau lacrimile mute dinaintea privirilor curioșilor.

Bētrānul sta la oare-care depărțare și, învildindu-se și mai tare în manta, se uita posomorit în mare, ear' ochii îi străluciau, nu se scie, de lacrimi sau de reflexul valurilor lucitoare. Acum ajunse șalupa între valuri sunătoare la mal. Puntea fu aruncată și o a doua detunătură dela corabie îi spăriă pe cei îmbrățoși.

Bētrānul se apropiă și întinse tinerului mână, o scutură energic și se urcă degrabă pe punte; servitorul îi urma, după-ce întinse și el tinerului mână cu cordialitate. Acum se îmbrățoșară ceialalți doi încă odată; Frōben se desfăcū mai înteu din brațele Iosefinei și o conduse la punte. „Pentru totdeauna!“ șopti ea suridēnd cu duioșie.

„Pentru totdeauna!“ răspunse tinerul, uitāndu-se sgduit cu ochii plini de lacrimi la ea. Încă o stringere de mână și ea se întoarse, ca să se urce pe punte.

Era deja pe punte și cărmaciul, un Englez robust, îi întinse mână, ca să primească pe frumoasa damă, și avea deja gata pentru ea câteva vorbe de mângāiere.

Atunci Iosefina își mai întoarse odată privirile de pe marea nesfērșită cătră tinerul dela mal. Figura ei înaltă încāntătoare se înălța măiestoasă pe puntea îngustă, gūtul ei svelt era întors cătră uscat și penele fālfăitoare

se părea că salută pe cel dela mal. El își deschise brațele și în privirile lui se mesteca fericirea dragostii cu durerea despărțirii. Atunci se părea că nici ea nu se mai poate stăpāni, sări de pe scāndurā pe țărmure și înainte, de a putē cărmaciul bate în palmi de mirare, era deja atirnată de gūtul și de buzele tinerului. „Nu, nu pot pleca peste mare“, strigă ea: „voui să rămān, voui să fac tot ce voesci, voui să arunc dela mine cătușile unei credințe, care mă opresce să urmez simțmēntului meu mai bun. Tu ești patria mea, tu ești familia mea, tu ești tot; rămān!“

„Iosefino, Iosefina mea!“ strigă tinerul strīngēndu-o extasiat la inima lui agitată. „A mea pentru veci? Un deū ț'i-a condus inima! O, eu aș fi murit sub chinurile acestei despărțiri!“ Ei se țineau încă îmbrățoși, când bētrānul cu pași energici se scobori din șalupă peste pod și se apropiă de această grupă îmbrățoșată. „Copii“, dīse el, „ar fi fost deajuns un adio; vino Iosefino, căci tot nu ajută nimica, acuși vor da al treilea signal de tun.“

„Lasă-ți să descarge o mie de tunuri, Don Pedro“, strigă tinerul cu privirea-i clarificată, „ea rămāne aici, rămāne la mine.“ „Ce aud?“ replică aceasta serios. „Nu șperez, că este așa cum spune cavalerul; vei veni cu unchiașul țeu, Iosefino!“

„Nu!“ strigă aceasta curagioasă. „Când stam pe dunga șalupei și mă uitam la valu-

rile, care aveau să mă despărță de el, m'am lāmurit ce am de făcut; mama mi-a arētat calea: ea a urmat tatălui meu, alesului inimii sale în lumea largă, a părăsit din dragoste pe tatăl seu și pe mamă-sa. Știu acum și eu ce am de făcut. Aici stă acela, căruia mama i-a mulțumit cele din urmă oare dulci, căruia eu îi mulțumesc vieața, onoarea și tot, și eu să-l părășesc? Salută moartele străbunilor mei din Valencia, Don Pedro, și spune-le, că mai este una din neamul Tortosilor, căreia dragostea îi este mai mult decăt vieață!“

Don Pedro se muia. „Apoi fă ce-ți șoptescē inima, poate ea te învață mai bine ca un om bētrān. Cel puțin te știu fericită în brațele acestui nobil bărbat și firea lui înaltă îmi garantează, că nu ține mai mult la onoarea lui decăt la a noastră. Dar', Don Frōbenio, ce vei spune mândrelor d-tale rudeni, când le vei presenta pe această copilă a neporcirii? Doamne, vei avē curajul să suporti batjocura lumii?“

„Rēmas bun, Don Pedro!“ dīse tinerul cu fața curagioasă, întinđēndu-i o mână în semn de adio și cu cealaltă îmbrățoșāndu-și iubita; „fii liniștit și n'avea teamă de mine. Voui arēta o lumii, și dacă mă va întreba: Cine a fost? Apoi voui răspunde cu mândrie veselă: A fost cerșitoarea dela Pont des Arts.“ Tradusă liber de Mugur.

Hymen. Dl Andreiu Stroia își va sërba cununia cu doara Fevronia Boeriu în 14/26 Ianuarie a. c. la 12 oare a. m., în biserica gr.-cat. din Homorod.

Din Bucovina. În cercul electoral Siret-Rădăuți-Suceava s'ea început o vehementă luptă electorală pentru alegerea unui deputat în locul răposatului Dr. Constantin Tomasciuc. Partidul lui Tomasciuc, după-cum aflăm în „N. Fr. Pr.“, a pus candidatură unui domn cu numele Emil Miskolczy, consilier de tribunal în Suceava, se înțelege cu program liberal german. Contra-candidat este baronul Eudoxiu de Hurmuzaki cu program național-autonomist. Nu se poate încă prevedea, care va învinge. Destul de curios, că în Bucovina, în trei orașe mai mult sau mai puțin românești, nu se poate prevedea cine va învinge, când stau față în față un Miskolczy și un Hurmuzaki!

Următorul cardinalului Ganglbauer în scaunul arhiepiscopal din Viena va fi, după-cum se susține cu positivitate tot mai mare, vicarul apostolic estrens Dr. Gruschka. Vicarul apostolic castrens este, precum se știe, ficul preoților militari din arce comună.

Regina României. Cetim în „Românul“: M. S. regina e aproape complet restabilită din boala-i de care a fost cuprinsă greu în timp de o lună și mai bine. Totuși M. S. nu va acorda audiențe și nu va reincepe seratele literare și musicale decât pe la sfârșitul acestei luni.

Vasile Alexandri bolnav. Diarele parisiene aduc știrea, că direcțiunea legațiunii române de acolo e încredințată dlui George Bengescu, consilier al acelei legațiunii, din cauză, că dl V. Alexandri e cuprins de o grea boală, care îl va împede de a ieși din casă mai bine de trei luni.

O caracteristică a lui Ioan Creangă. „Românul“ extrage din cartea dlui Eduard Gruber „Stil și gândire“ caracteristica, în care d-sa a căutat să rezume talentul și însemnătatea marelui prosator. Creangă, țărâna dela Humulești, e un foarte puternic talent și cu totul original în literatura noastră. Împreună cu Odobescu el stă în fruntea stilistilor români, — deși între amândoi există o mare deosebire. El e adevăratul tip al Românului cu calitățile lui mari și cu defectele lui de rasă. Inteligență aleasă, prezență de spirit, humor, ironie fină, sarcasmul cel mai mișcător, mai presus de toate caracter sentimental și entuziasmat, având totdeauna la îndemână un fond nesecat din înțeleapta filosofie a poporului român și posedând în cel mai înalt grad puterea de a ne surprinde, el are același defect, ca și țărânul nostru: guraliv, adese se perde în amănunțime descripției slăbind firul logic. Creangă e o vastă sintesă etnică a poporului român. Cine s'ar ispiți să facă psihologia populară a Românului va trebui să studieze adînc pe acest foarte talentat scriitor. Creangă e poate cea mai verde creangă a literaturii noastre, vreau să înțeleg cea mai românească. Afară de însemnătatea cea mare literară și estetică, Creangă mai e însemnat și dintr'un punct de vedere cu totul științific. El e mina cea mai curată, mai sigură și mai inteligentă pentru sintaxa românească; el reproduce cu cea mai mare imbelșugare geniul limbii noastre, adică modul de a gândi și românismele sau expresiunile proprii limbii române. În această privință (a sintaxei) Creangă are de tovarăș în literatura noastră mai veche pe talentatul cronicar Ioan Neculcea.

Defraudatiuni în Italia. Din Neapol se anunță telegrafice, că avocatul Sanfelice, după-ce a defraudat un deposit concredut lui de preste 700.000 lire, a luat-o la sănătoasă — Primarul orașului Barletta, răpăsit nu dei mult, a fost arestat, după-ce în caselle administrațiunii orașului s'a descoperit o lipsă de preste o jumătate milion lire.

Emin-Pașa. Scirile despre starea sănătății lui Emin-Pașa sunt nefavorabile. Se știe, că suferă de un absces la cap și limba îi e în parte paralizată; trăese cu totul izolat, înconjurat de indigeni, și dintre Europeanii primese numai pe medicul seu german.

Furt de 12.000 galbini în Belgrad. Se știe din Belgrad: în noaptea dintre Bobotează și Siftul Ioan s'a comis act un mare furt în dauna zarafului Simion Hassan din strada Mihail. S'au furat 12.000 de galbini, mai multe mii de franci, bilete de bancă, acțiuni și obiecte de valoare. O mulțime de losuri s'au găsit rupte. Făptuitorii nu s'au putut încă descoperi.

VARIETĂȚI.

(Obiceiuri chinezesci). Cetățeanul I-Ciang a fost condamnat de autoritate pentru o greșală oare-care să stea cu mâinile și cu picioarele într'un butuc o și întreagă la o răspântie.

Tocmai în ziua aceea a dat o ploaie torențială.

Nisec oameni, vădînd pe sërmanul pe-depsit într'o situație așa urîită, își simțiră inimile mișcate de milă și tocmiră un om să-și țină o umbrelă deasupra capului.

Omul își făcu treaba după toameală, pe urmă a doua zi, când I-Ciang fu liberat, se duse și-și ceru plata pentru serviciul ce-și făcuse.

Dar' eu cred, că acei care te-au trimis să-ți faci umbrela și-au plătit, dișe I-Ciang.

— Da, mi-ai plătit pentru ținerea umbrelăi, dar' unde pui rușinea mea pe deoparte, ear' pe de alta bătaia ce am mîncat-o dela poliști, pentru-că te-am apărât de ploaie?

— De asta ai dreptate, răspunse I-Ciang și-și dete o sumă de bani.

— Mulțumesc, dișe omul depărîndu-se. Când vei mai avè nevoie de o așa serviciu, n'ai decât să-ți dai de veste; am solduri puternice și nu-mi pasă de bicele poliștilor.

Din public.*)

Avis.

Pentru încurajarea țărânilor agricultori la sêmînarea de trifoiu și de napi de nutreț, „Reuniunea română de agricultură din comitatul Sibiului“ va distribui și în anul acesta (1890) în mod gratuit sêmînțe de trifoiu și de napi de nutreț fratelui reuniunii, care ar dori a cultiva aceste plante.

Se provoacă deci pe calea aceasta toți acei membri ai reuniunii, care doresc a primi în mod gratuit atari sêmînțe, să se însune verbal sau în scris la subscriisul comitet cel mult pînă în 20 Februarie st. n. 1890.

Totodată sînt rugați acei membri ai reuniunii, care au primit în anul trecut dela reuniune sêmînțe de trifoiu și de napi de nutreț, a înconștința subscriisul comitet despre rezultatul recoltei obținute.

Din sêmînța comitetului central al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiului“, ținută în 16 Ianuarie 1890.

Eugen Brote, președ. Stroia, secret.

Convocare.

Pe 28 Ianuarie st. n. a. c. este convocată congregațiunea extraordinară a comitatului Turda-Arieș. Dintre agendele ei fiind unele de importanță deosebită pentru noi Români, — subscriisul am onoare a ruga pe toți membrii români ai congregațiunii să participe la o conferență prealabilă, ce se va ține în Turda, în 27 Ianuarie st. n. a. c. la 3 oare d. a. la hotelul „Coroana“.

Turda, în 19 Ianuarie n. 1890.

Cu toată stima Dr. Ratiu.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacția nu primese răspunderea.

POSTA ULTIMĂ.

(Telegramele țării, Sib.-Deutsch. Tagblatt.)

Budapesta, 24 Ianuarie n. Influenza a început ear' a se lăși.

Praga, 24 Ianuarie n. Dieta provincială a verificat toate alegerile deputaților germani și a votat o sută mii de florini pentru expoziția iubilăra a țării. Cehii tineri au interplat despre confiscarea țărelor, care au raportat despre conferențele de împăcare, după-ce aceste din urmă au avut un caracter privat.

Berlin, 24 Ianuarie n. Bismarck n'a venit. În Reichsrath s'a continuat dezbaterăa asupra legii socialistilor. Bötticher a refuzat orice atenuare a legii, dișcînd, că guvernul trebuie să persiste prîlungă dreptul de expulsare. Legea n'are să scutească guvernul, ci societatea, națiunea și parlamentul. Partidelor cetățenilor, care voesc să slăbească legea, trebuie să li-se strige: „Este vorba de cauza ta“. Buhl a declarat în numele liberalilor naționali, că aceștia vor respinge paragraful despre expulsare. Acesta și durata nelimitată a legii au fost respinse la votare. Sâmbătă este seditința de închidere.

Varșovia, 24 Ianuarie n. Se pregătesce expulsarea unui mare număr de industriali și proprietari germani din Polonia.

SERVICIUL TELEGRAFIC

al „TRIBUNEI“.

Viena, 24 Ianuarie n. Ieri după ameađi s'a ținut o conferență militară sub presiidiu Maiestății Sale Împăratului-Rege.

București, 24 Ianuarie n. Sesiunea parlamentului s'a deschis. Camera a hotărît a pune afacerea dării în judecată a cabinetului Brătianu pe Mercuri la ordinea țilei. Fostul ministru de externe în cabinetul Brătianu Ferichide a prezentat o petițiune de a fi pus și el sub acuză.

Praga, 24 Ianuarie n. Cehii bîtrâni s'au învoit, ca Duminecă toți deputații cehi să se întrunească la o consultare comună asupra rezultatelor conferenței de împăcare din Viena.

Berlin, 24 Ianuarie n. Reichstag-ul a respins paragraful despre expulsare. Incolo legea socialistilor a fost primită în a doua cetire împreună cu termenul de valabilitate propus de guvern. A treia cetire este așteptată cu mare încordare. Căci dacă guvernul va persista prîlungă paragraful despre expulsare, în a treia cetire vor vota și conservatorii contra proiectului, care astfel va căde. Bismarck nu va vorbi.

Bibliografie.

Acte și documente

relative la Istoria renascerii României, publicate de Ghenadie Petrescu, episcop de Argeș, Dimitrie A. Sturdza, membrul Academ. rom. și Dimitrie C. Sturdza. Epoca unirii principatelor. (1858—1859).

Întreagă publicațiunea va fi de 7 volume în octav mare, avînd fiecare volum cam 1200 pagine. Prețul fiecărui volum este de 15 lei. Volumele vor apăre în următoarea ordine: Volumul II. a apărut.

III. va apăre la 1 Februarie 1890. IV. „ „ „ 1 Martie „ V. „ „ „ 1 Aprilie „ VI. „ „ „ 1 Mai „ VII. „ „ „ 1 Octom. „ VIII. „ „ „ 1 Noem. „

Se poate procura de-a dreptul, trimițînd prețul și adresa: la dl D. A. Sturdza, strada Mercur Nr. 11, la tipografia Carol Göbl, strada Doamnei Nr. 14, la redacția „Revista Nouă“, strada Regală Nr. 16.

Doritorii de a se înscrie pentru întreagă publicațiunea sînt rugați a trimite suma de 105 lei dlui D. A. Sturdza sau tipograful Carol Göbl, — și volumele li-se vor expeda regulat după aparițiunea lor la adresa arătată.

Transilvania. Foaia „Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român“. Iese la 15-a a fiecărei luni. Redactor: Ioan Popescu. Anul XXI. Numărul 1. Sibiu, 15 Ianuarie 1890. Sumar: Cătră onorații cetitori, de Ioan Popescu. — Români Istrieni, de Vincențiu Nicoră. — Cărțile cele mai bune și bibliotecile populare, de Dr. George Popa. — Pedagogia în academia de științe din Berlin, de Ioan Popescu. — Un document istoric, de G. Sima al lui Ioan. — Literatură populară (colinde), de G. Sima al lui Ioan. — Partea oficială. (Procesele verbale ale comitetului „Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român“, luate în seditința dela 14 și 21 Decembrie n. 1889.)

Extrase din „Budapesti Közlöny“.

Licitațiuni:

— 12 Februarie st. n. a. c. imobilele Emiliiei Dósa născ. Balogh decătră judecătoria cerc. din Beclean.

— 3 Februarie st. n. a. c. imobilele lui Iacob Wirtschaffer decătră tribunalul regesc din Arad.

— 26 Februarie st. n. a. c. imobilele lui Antonie Blöser decătră tribunalul reg. din Biserica-albă.

— 5 Februarie st. n. a. c. imobilele lui Sava Jankow, în Kétfél, decătră judecătoria cerc. din Vinga.

— 22 Martie st. n. a. c. imobilele lui Albert F. Fekete, în Cal, decătră trib. reg. din Murș-Osorheiu.

— 20 Martie st. n. a. c. imobilele lui George Gritta, în Roșia, decătră judecătoria cerc. din Abrud.

Concurs în provincie:

— Contra A. Bleier în Szeghaln. Cners. cms. Sava Miskovici, massa crt. BelaCsányk. Term. de ins. 1 Martie, proc. de licuid. 22 Martie.

Posturi vacante:

— Un post de jude la tribunalul reg. din Biserica-albă. A se adresa în două săptămâni la autoritățile competente.

— Un post de subnotar la judecătoria cerc. din Uioara. A se adresa în două săptămâni la autoritățile competente.

— Un post de cancelist la tribunalul reg. din Arad. A se adresa în două săptămâni la autoritățile competente.

Călimdarul țilei.

13/25 Ianuarie 1890.

Julian: Ermil. Gregorian: Int. I. Pavel. Soarele: răsare 7.48, apune 4.40.

Buletin meteorologic.

Table with 4 columns: Observat, Diferența din prețin, Temperatura după Celsius, Maximal și minimal de temperatură, Direcția vîntului. Row 1: 708.4, -15.0, +4.4, +4.4 +3.2, V

Din țeară, 22 Ianuarie, 7 oare dimineața.

Table with 4 columns: Stațiunile, Presiun. atmosf. în mm., Temperatura Celsius, Vîntul (direcția și țaria). Rows for Budapesta, Sătmar, Cluj, Orșova, Timișoara, Arad, Panciova.

Sosiți în Sibiu.

La 24 Ianuarie n.

Hotel „Neurivier“. Ad. Bondy, Rieger și H. Adler, comercianți din Viena. Szejkora, locotenent din Alba-Iulia.

Hotel „Împăratul Romanilor“. Gugenberger, comerciant din Mediaș. Erwig Koch, forestier din Micașasa.

Hotel „Habermann“. Frideric Krauss, notar din Holtman. Cristian Hager, proprietar de moară cu abor din Agnita. Ioan Kenschler, proprietar din Nou.

Economic.

Situațiunea pieței de cereale. Tendența pe piața de cereale, spune „Neues P. Journ.“, a fost în prima jumătate a acestei săptămîni slabă. În cele două țile dintîiu prețurile grîului au scăđut cu 15 cr.; în a treia și au rēmas prețurile neschimbate, tendența însă nu s'a îmbunătățit. Morile se plîng de trecere slabă în ce priveșce țaina și își mărginesc cumpărările numai la cele mai neapărate trebuințe, pentru-că conțează, că ținînd temperatura cea moale și mai departe, se va deschide mai curînd navigațiunea și prin asta vor avè o trecere mai bună. Rapoartele din străinătate încă nu sună tocmai favorabil. În Newyork prețurile abia se pot afirma. Scirile din Anglia arată, că prîlungă toată reținerea în vîndare, prețurile abia se pot susține. În Franca comercii de cereale se mișcă foarte incet; o tendență mai slabă domnesce numai în Paris; în partea nordică a țării nu se arată încă nici o aplecare de a se face importațiuni în măsură mai mare. În Belgia trecerea e slabă. Pe piața din Olanda se arată o represiune în prețuri. Dela Rin și din Germania încă vin vesti nefavorabile.

Împrumutul regalilor. După-cum spune „N. P. Journ.“, știrea dupăcare între ministrul de finance și grupul băncii de credit ar fi să se încheie în proximele țile un contract pentru primirea fixă a unei sume de obligațiuni de 4 1/2 procente ale regalilor, se arată ca necorespundătoare stării adevărate a lucrului. Pertractările introduse în această privință deja demult, din cauza îmbălnăvirii ministrului de finance au trebuit să se întrerupă și nu e speranță de a se reincepe decât pe la începutul lui Februarie.

O direcțiune de domenii separată pentru Ungaria. După-cum se telegrafează din Budapesta țiarului „Neue Freie Presse“, ministrul de comerț Baross a adresat de curînd un exmis societății căilor ferate. În aceasta ministrul de comerț ia spre sciință răspunsul consiliului de administrațiune la exmisul seu de dto 28 Octomvrie înțr'atată cu mulțumită, că acel răspuns conține împărțășirea, că consiliul de administrațiune și-a însușit în destinarea despărțirii direcțiunii de domenii punctul de vedere al ministrului. Ministrul cere și în acest exmis despărțirea cât de curînd a lomeniilor în sensul contractului încheiat și instituirea unei direcțiuni deosebite în Ungaria pentru domeniile situate pe teritoriul Ungariei. Până acum a fost pus în perspectivă ca termin 1 Iulie. Din partea guvernului unguresc se cere însă a se pune un termen mai apropiat.

Politica comercială a României. „Politische Korrespondenz“ află din Bucuresci, că comisiunea specială însărcinată a stabili bazele politice comerciale viitoare a României, după o dezbateră adăncită, a recunoscut că o învoală cu Austro-Ungaria n'ar presenta nici un folos pentru Românie. Ar fi mai bine să înceapă imediat negocieri pentru un tractat definitiv, și dacă ambele părți vor dobandi în cursul acestor negocieri convingerea, că o înțelegere finală ar fi posibilă, ar înceta starea de răboiu actuală și s'ar stabili îndată un regim intermediar pînă la înțrerea în vigoare a tractatului definitiv. Dacă consiliul de ministri, căruia se va supune destinarea, va admite punctul de vedere al comisiunii, Austro-Ungaria va fi rugată să numească delegați însărcinați a se înțelege cu reprezentanții guvernului român.

Prețul mărfurilor.

Piața din Făgăraș, 17 Ianuarie Grâu frumos hestolitra fl. 5.80 până fl. 6.30; grâu mestecat fl. 4.40 până fl. 5.—; sēcara fl. 3.90 până fl. 4.30; cucuruzul fl. 3.— până fl. 3.80; ovēsul fl. 2.50 până fl. 3.—; sēmînța de cānepă fl. — până fl. —; sēmînța de la fl. 7.— până fl. 8.—; fasolea fl. 4.— până fl. 5.—; mazerea fl. 5.— până fl. 5.25; linteia fl. 7.— până fl. 9.—; crumpenele fl. — 80 până fl. 1.10; mālăiul fl. 7.— până fl. 8.—; sēu brut 100 chile fl. 18.— până fl. 19.—; unsoreea de porc 65, slămina 60—65; cānepa fl. — până —.—. Un chilo carne de porc 40 cr.; carne de vită 32 cr.; carne de vițel 28 cr.; carne de mel 24 cr.; ouș 4 cr. 10 cr., chîm fl. 12.— până fl. 15.—; lumini turnate de sēu — cr. până — 40 cr.

Țîrgul de rîmători în Steinbruch. În 22 Ianuarie n. s'a notat: unguresci bētrâni grei 45.— cr. până 45 1/2 cr., unguresci grei, tineri 47.— cr. până 48 1/2 cr., de mijloc 46.— cr. până 47 1/2 cr., ușori 44.— cr., până 45.— cr., marfă țērănească, grea — cr., până — cr., de mijloc 44.— cr., până 54 1/2 cr., ușoară 42.— cr. până 45 1/2 cr., romānesci, de Bakony grei 43.— cr. până 45 1/2 cr., transito de mijloc — cr. până — cr., transito ușori — cr., până — cr., transito sērbesci grei — cr., până — cr., transito de mijloc 47.— cr., până 48.— cr., transito ușori 47.— cr. până 47 1/2 cr., îngrășați cu ghindă — cr. până — cr. per 4 1/2 cumpărați dela țară.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 22 Ian. 1890.

Table with 4 columns: Sēmînța, Qualitatea per hect., Prețul per 100 chilogr. dela pînă. Rows for Grâu, Bănățesc non, Grâu dela Tisa, Grâu de Posta, Grâu de Alba-regală, Grâu de Băcska, Unguresce de Nord.

Table with 4 columns: Sēmînțe, vechi ori noue, Soiu, Qualitatea per Hect., Prețul per 100 chilogr. dela pînă. Rows for Sēcără, Orz, Nutreț de vinar, Ovēs, Cucuruz (porumb), Meiu, Hrișcă.

Table with 4 columns: Mărcă pe termen, Soiu, Prețul per 100 chilogr. dela pînă. Rows for Grâu, Cucuruz, Ovēs.

Produse diverse

Table with 4 columns: Soiu, Prețul per 100 chilogr. dela pînă. Rows for Sem. de trif., Lucernă ungurescă, Lucernă franceză, Lucernă italiană, Oileu de rap., Oileu de in, Uns. de porc, Slănină, Sēu, Prune, Lietar, Nucii, Gogoși, Miere, Ceară, Spirit.

Cursul pieței din Sibiu.

Table with 4 columns: Hartie-monetă română, Lire turcesci, Imperiali, Ruble rusesci, Cump., vînd., vînd.

Bursa de Budapesta

Table with 4 columns: Rentă de aur ung., hărtie 6%, hărtie 4%, hărtie 5%, Amortisarea datoriilor căilor ferate de Ost ung., Amortisarea datoriilor căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune), Amortisarea datoriilor căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune), Amortisarea datoriilor căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune), Bonuri rurale ung., Bonuri rurale ung. cu cl. de sortare, Bonuri rurale ung. bânățene-timișene, Bonuri rurale ung. cu cl. de sortare, Bonuri rurale ung. transilvane, Bonuri rurale ung. croato-slavone, Despăgubire pentru dișma ung. de vin, Împrumut cu premiu ung., Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin, Renta de hărtie austriacă, Renta de hărtie austriacă, Renta de aur austriacă, Losurile anstr. din 1860, Acțiunile băncii austro-ungare, Acțiunile băncii austro-ungare de credit ung., Serisuri fonciare ale institut. de cred. și economi, Albina, Argintul, Galbeni împăratesci, Napoleon-d'ori, Mărci 100 imp. germane, Londra 10 Livres sterlingi.

Bursa de Viena

Table with 4 columns: Rentă de aur ung., hărtie 6%, hărtie 4%, hărtie 5%, Amortisarea datoriilor căilor ferate de Ost ung., Amortisarea datoriilor căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune), Amortisarea datoriilor căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune), Amortisarea datoriilor căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune), Bonuri rurale ung., Bonuri rurale ung. cu cl. de sortare, Bonuri rurale ung. bânățene-timișene, Bonuri rurale ung. cu cl. de sortare, Bonuri rurale ung. transilvane, Bonuri rurale ung. croato-slavone, Despăgubire pentru dișma ung. de vin, Împrumut cu premiu ung., Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin, Renta de hărtie austriacă, Renta de hărtie austriacă, Renta de aur austriacă, Losurile anstr. din 1860, Acțiunile băncii austro-ungare, Acțiunile băncii austro-ungare de credit ung., Argintul, Galbeni împăratesci, Napoleon-d'ori, Mărci 100 imp. germane, Londra 10 Livres sterlingi.

Bursa de Bucuresci.

Table with 4 columns: 22 Ianuarie, Cassa, Renta rom. per 1875 5%, Renta română mort. 5%, Oblig. de stat. C. F. R. 6%, Renta rom. (Rur. conv.) 6%, Împrumut municipal 5%, Serisuri func. rurale 7%, Serisuri func. rurale 5%, Idem urbano 7%, Idem urbano 6%, Idem urbano 5%, Banca Naț. (500 lei v. intr.), Soc. Dacia-Rom. (250 lei v. intr.), Soc. de Asig. Naț. (200 lei v. intr.), S. cred. mob. r. (250 lei v. intr.), Soc. r. de con. (250 lei v. intr.), Oblig. Casei Penitențiar., Agio, Schimb, Londra 3 luni, Cek, Berlin 3 luni, Cek, Paris 3 luni, Cek, Viena, Agio.

Redactor responsabil: Septimiu Albini.

Farmacia lui I. PSERHOFER în Viena,

Singerstrasse Nr. 15.

la „mărul de aur al imperiului“.

Pilule curătoare de sânge, numite mai demult pilule universale, merită cu tot dreptul numele din urmă, după ce în adevăr sunt o mulțime de boale, în care efectul cu deservire excelent al acestor pilule s'a confirmat.

De multe decenii sunt aceste pilule pretutindena lăpate, ordonate de mulți medici, și puține familii vor fi, în care să lipsească câte o mică proviziune din acest eminent mijloc de casă.

Din aceste pilule costă: **1 șatulă cu 15 pilule 21 cr.**, **1 ruletă cu 6 șatule 1 fl. 5 cr.**, cu rambursă nefrancată **1 fl. 10 cr.**

Trimitând suma înainte, costă cu trimiterea francată: **1 ruletă de pilule 1 fl. 25 cr.**, **2 rulete 2 fl. 30 cr.**, **3 rulete 3 fl. 35 cr.**, **4 rulete 4 fl. 40 cr.**, **5 rulete 5 fl. 20 cr.**, **10 rulete 9 fl. 20 cr.** (Mai puțin ca o ruletă nu se expediază.)

Ne rugăm a cere expres

„Pilulele curătoare de sânge ale lui PSERHOFER“

și a fi cu atențiune, ca inscripțiunea de pe coperișul fiecărei șatule să poarte iscaltura care stă pe instrucțiunea de întrebuințare, **I. Pserhofer**, și anume în culoare **ROȘIE**.

Balsam de degerături de **I. Pserhofer**, 1 borcănel 40 cr., cu trimitere francată 65 cr.

Sirup de plantagină contra gutturului, răgușelii și tusei convulsive etc. 1 flacon 50 cr.

Alifie americană contra podagrei, 1 fl. 20 cr. [821] 5-12

Prav contra asudării picioarelor, prețul unei șatule 50 cr., cu trimitere francată 75 cr.

Balsam de gușe, 1 flacon 40 cr., cu trimitere francată 65 cr.

Esență de vieață (picături de Praga) contra stomacului stricat, digestiune rea etc. etc., 1 flacon 22 cr.

Balsam miraculos englezesc, o sticlă 50 cr., un flacon mai mic 12 cr.

Fiakerpulver contra tusei etc., 1 șatulă 35 cr., cu trimitere francată 60 cr.

Pomadă de tannochinină de **I. Pserhofer**, cel mai bun mijloc pentru creșterea părului, 1 dosă 2 fl.

Emplastru universal de prof. Stuedel, mijloc de casă contra ranelor, bubelor etc., 1 borcănel 50 cr., cu trimitere francată 75 cr.

Sare curătoare universală de **A. W. Bullrich**. Un mijloc eminent de casă contra tuturor urmărilor digestiunii perturbate, 1 pachet 1 fl.

Afară de preparatele aici numite se află toate specialitățile farmaceutice anunțate în jgărele austriace și în cele străine și la cerere se procură prompt și ieftin toți articolii, care nu se vor afla poate în deposit.

Trimitere prin poștă se efectuează cât se poate de iute, trimițându-se banii înainte, ear' comanda mai mari și cu rambursă.

Trimițând banii înainte (mai bine cu mandat postal) vine portul cu mult mai ieftin decât la trimiteri cu rambursă.

M. Bachholzky. Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 24.

P. T.

Recomand

depositul meu de ghete

de stradă, călătorie și salon

și îmi permit a atrage atențiunea asupra celor mai **noue ghete** (specialități vieneze), precum și asupra celui mai mare asortiment de **ghete bărbătesci, femeiesci și de băieți** cu cele mai ieftine prețuri.

Comande din afară cu rambursă; în cas că nu convine, marfa se primesce înapoi.

Totodată atrag atențiunea asupra **neîntrecutei mele alifii de bătători** și asupra **excelentei alifii de degerături**.

M. Bachholzky.

Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 24.

M. Bachholzky. Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 24.

Rufe normale originale singur concesionate

De profesorul

Deposit

la Reichel testvérek

în CLUJ,

fosta localitate a lui Csapó.

STOFE

de rochii femeiesci

de cea mai nouă modă pentru vestminte.

STOFE

BĂRBĂTESCI

indigene și străine.

Tot felul de căptușeli

pentru croitor de dame și de bărbați.

Deposit de fabrică în comisiune

pentru batiste și garnituri

de masă de in și de șifon.

Rentabilă

pânză rumburgiană de a lui Richter.

Perdele.

Dr. JAEGER

de fabrică

Frații Reichel

Beltorda-utca, în

Tot acolo în asortiment bogat:

Cretoane și barchente.

Cămeși bărbătesci, gulere.

Manchete.

Năframă de gât, Plapoane,

Mănuși, Corsete,

Corturi, Dantele,

Covoare, Bumbac de împletit,

Năframă de haras Ciorapi.

Galanterie,

OBIECTE DE LUX

și mai mulți articli ce nu se

pot înșira

în cele mai ieftine prețuri.

[822] 5-10

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

INSTITUT TIPOGRAFIC DIN SIBIU

recomandă:

DICTIONAR

român-germân și germân-român

de

Sab. Pop. Barcianu,

odiu. paroh gr.-or. în Răgînari, asesor consistorial etc.

Revidat și completat

de

Dr. D. P. Barcianu.

Partea I. Română-germână.

704 pagini.

Prețul 2 fl. 50 cr. v. a.

Partea II. Germană-română.

1152 pagini.

Prețul 3 fl. 80 cr. v. a. = 10 lei.

Deposit general

pentru România la librăria lui

Alexandru Degenmann,

București, Calea Victoriei 53.

NB. Pentru trimiterea prin poștă 20 cr. v. a. de exemplar.

A ieșit de sub tipar cu litere latine:

ARGHIR ȘI ELENA.

Istoria

preafrumosului fiodor de craiu și a preafrumoasei fete măleste cu părul de aur.

Adecă:

închipuire, sub care se înțelege luarea Ardealului prin Traian cesarul Romei.

Prețul 20 cr. = 50 bani.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

INSTITUT TIPOGRAFIC în Sibiu.

A ieșit de sub tipar

ȚINEREA VITELOR

de

Eugen Brote,

president al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiu“.

Prețul unui exemplar 12 cr. v. a.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Au ieșit de sub tipar:

Cuvântări funebrele și memoriale

de

Zacharia Boiu,

asesor consistorial, protopresbiter, membru corespondent al „Academiei Române“ din București etc., fost paroh al bisericii ortodoxe române din Sibiu-cetate.

Cu un adaus de texturi biblice pentru cuvântări funebrele.

Prețul unui exemplar broșurat 1 fl. 50 cr.; trimis franco 1 fl. 60 cr.; la 10 exemplare al 11-lea gratuit.

Se află de vânzare la librăria arhiepiscopale, la Institutul tipografic și la autorul în Sibiu.

Comandele per numerar sau rambursă postală se efectuează imediat.

[838] 2-8

INSTITUTUL TIPOGRAFIC ÎN SIBIU

recomandă:

Articolul de lege XXI. din anul 1886

DESPRE JURISDICȚIUNI,

și articolul de lege XXIII. din anul 1886.

DESPRE PROCEDURA DISCIPLINARĂ.

Cu explicațiuni și notițe de orientare. Prețul 40 cr. v. a.

Nr. 28.506/VI. b.

Ordonanțe ministeriale

pentru introducerea legii comunale

(Art. XXII. din 1886.) Prețul 12 cr. v. a.

Articolul de lege XXII. din anul 1886

DESPRE COMUNE.

Cu explicațiuni și notițe de orientare. Prețul 40 cr. v. a.

Institutul tipografic din Sibiu

recomandă:

Comasările

de

IOAN CORNEA,

inginer diplomat.

Prețul unui exemplar 15 cr. v. a.

Institutul tipografic în Sibiu.

Strada Cisnădiei Nr. 3.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI“.

- Pădureanca.** Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
- Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Piperuș Petru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Păcală și tândală.** Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ion. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Colăcărutul.** Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
- Fiica a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
- Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Sfântul Nicolae.** De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Îndărătnicul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Blăstem de mamă.** Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
- Bunica** de Bojena Némcová, tradusă din limba boemă de Prof. dr. Urban Iarník. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
- Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ion. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Din bătrâni.** Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ion. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Pe pământul Turcului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Căldărușa cu trei picioare.** Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Cenușotoa.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Un pețitor îndărătnic.** Novela de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Prietenul meu Văntură-Țeară.** Din poveștile californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Scăpărătoarea.** Din poveștile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Fata Craiului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Strigoaica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
- Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Taina unei vieți.** De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
- Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
- Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Sgârcoitul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nusciul-împărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Dina-împărăteasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Un idil în Roșeni.** Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Baba iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Prințesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Dina mărgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- O partidă în patru.** De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Posacul bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradusă de Domnișoara Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Croitorul și cei trei feciori.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
- Mica Fadetă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Rusalin păcurarul.** Poveste de Nicolae Trimbițoniu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
- Roma învinsă.** Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiali. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
- O sută de ani.** De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vândătorilor. se dă rabatul cuvenit.